

43

UCHWAŁA Nr 21 RADY MINISTRÓW

z dnia 20 lutego 1989 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie świadczeń dla pracowników czasowo przeniesionych oraz uchwałę w sprawie świadczeń przysługujących pracownikom urzędów państwowych przeniesionym do pracy w innej miejscowości.

Na podstawie art. 79 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141, z 1975 r. Nr 16, poz. 91, z 1981 r. Nr 6, poz. 23, z 1982 r. Nr 31, poz. 214, z 1985 r. Nr 20, poz. 85 i Nr 35, poz. 162, z 1986 r. Nr 42, poz. 201, z 1987 r. Nr 21, poz. 124 oraz z 1988 r. Nr 20, poz. 134) oraz art. 26 ust. 2 ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. Nr 31, poz. 214, z 1984 r. Nr 35, poz. 187 i z 1988 r. Nr 19, poz. 132) Rada Ministrów uchwała, co następuje:

§ 1. W uchwale nr 78 Rady Ministrów z dnia 17 kwietnia 1981 r. w sprawie świadczeń dla pracowników czasowo przeniesionych (Monitor Polski Nr 11, poz. 84, z 1982 r. Nr 4, poz. 19, z 1984 r. Nr 2, poz. 13, z 1985 r. Nr 8, poz. 66, z 1986 r. Nr 19, poz. 139, z 1987 r. Nr 9, poz. 82 i z 1988 r. Nr 3, poz. 21) w § 3:

- 1) w pkt 2 wyrazy „370 zł” zastępuje się wyrazami „odpowiadającej 6,5% najniższego wynagrodzenia w uspo-

łączonych zakładach pracy, określonego przez Radę Ministrów”;

- 2) w pkt 4 wyrazy „220 zł” zastępuje się wyrazami „odpowiadającej 60% kwoty dodatku za rozłąkę, o której mowa w pkt 2”.

§ 2. W uchwale nr 225 Rady Ministrów z dnia 8 listopada 1982 r. w sprawie świadczeń przysługujących pracownikom urzędów państwowych przeniesionym do pracy w innej miejscowości (Monitor Polski Nr 30, poz. 258, z 1985 r. Nr 8, poz. 66, z 1986 r. Nr 19, poz. 139, z 1987 r. Nr 9, poz. 82 i z 1988 r. Nr 3, poz. 21) w § 10 w ust. 1 wyrazy „370 zł” zastępuje się wyrazami „odpowiadającej 6,5% najniższego wynagrodzenia w uspołeczniczonych zakładach pracy, określonego przez Radę Ministrów”.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *M. F. Rakowski*

44

UCHWAŁA Nr 25 RADY MINISTRÓW

z dnia 23 lutego 1989 r.

w sprawie diet i innych należności z tytułu podróży służbowych na obszarze kraju.

Na podstawie art. 79 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141, z 1975 r. Nr 16, poz. 91, z 1981 r. Nr 6, poz. 23, z 1982 r. Nr 31, poz. 214, z 1985 r. Nr 20, poz. 85 i Nr 35, poz. 162, z 1986 r. Nr 42, poz. 201, z 1987 r. Nr 21, poz. 124 oraz z 1988 r. Nr 20, poz. 134) Rada Ministrów uchwała, co następuje:

§ 1. 1. Przepisy uchwały określają zasady wypłacania diet i innych należności pracownikom zatrudnionym w uspołeczniczonych zakładach pracy z tytułu podróży służbowych odbywanych na obszarze kraju.

2. Podróżą służbową jest wykonywanie zadania, określonego przez zakład pracy, poza miejscowością stanowiącą siedzibę zakładu pracy, zwaną dalej „stałym miejscem pracy”, w terminie i miejscu określonych w poleceniu wyjazdu służbowego.

§ 2. Z tytułu podróży służbowej przysługują diety oraz zwrot kosztów:

- 1) przejazdów na trasie od stałego miejsca pracy bądź miejsca zamieszkania do miejscowości stanowiącej cel podróży służbowej i z powrotem,
- 2) noclegów bądź ryczałtu za nocleg,

- 3) dojazdów środkami komunikacji miejscowej w formie ryczałtu,

- 4) innych udokumentowanych wydatków.

§ 3. 1. Dieta stanowi ekwiwalent pieniężny na pokrycie zwiększonych kosztów wyżywienia w czasie podróży służbowej.

2. Dieta wynosi za dobę podróży służbowej 7% najniższego wynagrodzenia w uspołeczniczonych zakładach pracy, określonego przez Radę Ministrów.

3. Należność z tytułu diet oblicza się za czas od rozpoczęcia podróży służbowej (wyjazdu) do powrotu (przyjazdu) po wykonaniu zadania.

4. Przy obliczaniu diet stosuje się następujące zasady:

- 1) jeżeli podróż służbowa trwa nie dłużej niż dobę i wynosi:
 - a) od 8 do 12 godzin — przysługuje połowa diety,
 - b) ponad 12 godzin — przysługuje dieta w pełnej wysokości;

2) jeżeli podróż służbowa trwa dłużej niż dobę, za każdą dobę przysługuje dieta w pełnej wysokości, a za niepełną, ale rozpoczętą dobę:

- a) do 8 godzin — przysługuje połowa diety,
- b) ponad 8 godzin — przysługuje dieta w pełnej wysokości.

5. Dieta nie przysługuje za czas delegowania do miejscowości zamieszkania pracownika.

§ 4. 1. Środek transportu właściwy do odbycia podróży służbowej określa kierownik zakładu pracy w poleceniu wyjazdu służbowego.

2. Zwrot kosztów przejazdu obejmuje cenę biletu określonego środka transportu, z uwzględnieniem przysługującej pracownikowi ulgi na dany środek transportu, bez względu na to, z jakiego tytułu ulga ta przysługuje.

3. Na wniosek pracownika kierownik zakładu pracy może wyrazić zgodę na przejazd, w podróży służbowej, pojazdem samochodowym stanowiącym własność pracownika. W takim przypadku pracownikowi przysługuje zwrot kosztów przejazdu według stawek określonych w przepisach w sprawie używania pojazdów samochodowych do celów służbowych.

§ 5. Za każdą rozpoczętą dobę pobytu w podróży służbowej pracownikowi przysługuje ryczałt na pokrycie kosztów dojazdów środkami komunikacji miejscowej (miejskiej) w wysokości 10% diety.

§ 6. 1. Za nocleg przysługuje pracownikowi zwrot kosztów w wysokości stwierdzonej rachunkiem.

2. Pracownikowi, który w czasie podróży służbowej nie korzystał z noclegu w służbowym pokoju gościnnym lub nie przedłożył rachunku z kwatery prywatnej bądź z hotelu, przysługuje ryczałt za każdy nocleg w wysokości 150% diety.

3. Prawo do zwrotu kosztów za nocleg lub ryczałtu za nocleg nie przysługuje za czas przejazdu wagonem sy-

pialnym, a także jeżeli kierownik zakładu pracy uzna, że pracownik ma możliwość codziennego powrotu do miejscowości zamieszkania.

§ 7. 1. Pracownikowi przebywającemu w podróży służbowej trwającej co najmniej 10 dni przysługuje prawo do przejazdu do miejscowości zamieszkania w dniu wolnym od pracy, na koszt zakładu pracy.

2. Za przejazd do miejscowości zamieszkania i z powrotem przysługuje zwrot kosztów przejazdu środkiem transportu określonym przez kierownika zakładu pracy.

3. Za czas pobytu w miejscowości zamieszkania nie przysługują diety ani zwrot kosztów noclegu (ryczałtu za nocleg).

§ 8. Pracownikowi, którego obowiązki służbowe polegają na częstych wyjazdach na obszar przydzielonego mu rejonu działania, kierownik zakładu pracy może ustalić, za zgodą pracownika — z uwzględnieniem zasad wynikających z uchwały — ryczałt miesięczny obejmujący ogólną kwotę należności za określoną liczbę dni podróży służbowych w miesiącu.

§ 9. Tracą moc:

- 1) uchwała nr 90 Rady Ministrów z dnia 27 kwietnia 1973 r. w sprawie diet i innych należności za czas podróży służbowych na obszarze kraju (Monitor Polski z 1981 r. Nr 14, poz. 106, z 1982 r. Nr 4, poz. 12, z 1984 r. Nr 2, poz. 12, z 1986 r. Nr 7, poz. 48, z 1987 r. Nr 9, poz. 82 i z 1988 r. Nr 3, poz. 21),
- 2) uchwała nr 83 Rady Ministrów z dnia 9 kwietnia 1976 r. w sprawie zasad pokrywania kosztów podróży służbowych na obszarze gminy, zmieniona uchwałą nr 64 z dnia 8 maja 1987 r.

§ 10. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *M. F. Rakowski*

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 14 lutego 1989 r.

w sprawie przedłużenia terminu płatności I raty łącznego zobowiązania pieniężnego w 1989 r., pobieranego od rolników.

Na podstawie art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 27, poz. 111, z 1982 r. Nr 45, poz. 289, z 1984 r. Nr 52, poz. 268,

z 1985 r. Nr 12, poz. 50 i z 1988 r. Nr 41, poz. 325) zarządza się, co następuje:

§ 1. Termin płatności I raty łącznego zobowiązania